

Andělé

Jsou to už tři měsíce, ale pokaždě, když si na to vzpomenu, usmívám se a znovu v duchu děkuju. To bylo tak: Jak už určitě všichni víte, INI slaví 20 let a společně s některými z vás jsme si mohli zavzpomínat a setkat se začátkem července i na Velehradě. A bylo to super. Já jsem navíc ještě při zpáteční cestě domů zažila něco, díky čemu na tento den nikdy nezapomenu.

Z Velehradu jsme odjely s kolegyněmi společně, ale ve Starém Městě holky redaktorky měly hned přípoj směr Olomouc a mně jel vlak až za tři čtvrtě hodiny na Ostravu. Rozloučila jsem se a šla si koupit jízdenku. Od paní v pokladně jsem ale dozvěděla, že mezinárodní vlak má 40 minut zpoždění, a to ještě ani není v Česku, takže to určitě není zpoždění konečné. Hledala mi jiný spoj, ale vždy to vycházelo tak, že v Přerově naten opožděný vlak budu muset stejně čekat. Bylo 15 hodin, vlak do Olomouce měl z druhého nástupiště odjet 15.01, dovezl by mě aspoň do Přerova, na půlcesty, jenže stihnu tam doběhnout s velkou taškou? Jízdenku už jsem neřešila, připlatím si ve vlaku. Říkám té paní v okýnku: „Risknu to, když tak se vrátím.“ A pešlám na schody do podchodu. Najednou mě někdo předběhá a volá: „Vytiskla jsem vám lístek a vlak vám zkusím stopnoooooout...“ Rozjždějí vlak opravdu zastavila, když jsem k ní doběhla, podala mi jízdenku a já jsem jenom udýchaně vyhrkla: „DĚKUJU, MOC VÁM DĚKUJU!“ a nastoupila do vagonu, kde už se na mě nevěřícně culily kolegyně. „Tak to kvůli tobě máme zpoždění??“ Je to tak, přiznávám, kvůli mně nabral vlak do Olomouce tehdy asi 10 minut. V Přerově pak další velké zpoždění, protože black out, který tehdy proběhl v Praze, zpozdil i všechny další spoje, ale mně to vlastně už ani nevadilo... Můj nejsilnější záitek ten den byla ta obětavá paní ze Starého Města, co prodávala jízdenky. I přesto, že ten den si toho i díky tomu blackoutu a následnému velkému zpoždění vlaků asi vyslechla hodně, ukázala mi, že okolo mě (okolo nás) žijí dobří a obětaví lidé, kteří dělají svou práci a ještě cosi nádherného a důležitého navíc. V každém případě mně prožila jeden náročný červenecový den. Když jsem to pak celá nadšená vyprávěla kamarádce, měla k tomu zajímavý postřeh: „Víš, asi je důležité být otevřený, protože když je člověk uzavřený je nom do sebe, a po jiných lidech se neohlíží, nemusí takové věci vůbec zažít.“

Druhého října si připomínáme svátek andělů strážných. Těch, co nás ochraňují, dávají na nás pozor, jsou neustále s námi. A já mám velkou radost, že i tady na zemi mezi námi smrtelníky mají super pomocníky. A vlastně je jich docela hodně, jenom se stačí pořádně dívat nebo na druhé straně vnímat a podat pomocnou ruku.

Že by to mohla být nejenom říjnová výzva i pro nás? ☺
Marie

Index

- 3 Aktuálně
SVATÁ TEREZČKA
Patronka INI slaví svátek
- 4 Interview
TOMÁŠ HOFFMANN
Máma žít naplno a s Jožišem
- 6 Zvěřáci INI
MAZLIČKOVÝ speciál
- 7 INI story
TAJEMSTVÍ starého DENÍKU
- 8 INI star
SLAVNÍ a škola

- 9 INIognito
Rešimo RODINU
- 10 INI test
JAKÝ SARM v sobě skrýváš?
- 11 INI tip
NEMÁM pokoj jenom pro
sebe
- 12 Duchovní INI
UPŘÍMNÉ přátelství
- 13 INI action
DO RIMA cestou necestou

- 14 Kluci v INI
Kluci a VÍRA
- 15 Lidé okolo
SESTRY z Botánio
- 16 Inspirace
Můj OUTFIT a víra
- 18 Inspirativní osobnost
Aby nám život neutekl
mezi prsty
- 20 Téma INI
EMOCE zvládám s přehledem

- 22 Intelikt
SOUTĚZ o deskovou hru
- 23 Závěra v INI
PODZIM - hurá, nebo ach jo?

„Andělem je ten, koho ti Bůh pošle do života, nečekaně a nezasloužené, aby ti našel pár hvězd, když všechno potěmni.“ Božena (kněz a episcopat)

VÍRA.CZ
VÍRA NA INTERNETU